

[Boligministeren.]

må antages at medføre i form af støtten til pensionisterne, må man regne med, at der i de første år vil komme noget større udgifter, end besparelserne ved afviklingen af de hidtidige ordninger kan dække.

På længere sigt vil udgifternes størrelse afhænge af udviklingen i huslejeniveauerne og tillige, som jeg har nævnt det, af indkomstudviklingen i befolkningen. I denne forbindelse vil jeg dog henlede opmærksomheden på, at hele normaliseringsprocessen også efterhånden vil medføre øgede indtægter for det offentlige, bl. a. i form af et større skatteprovenu.

Under hensyn til den hidtidige fordeling af de samlede udgifter til boligstøtte mellem stat og kommune har jeg fundet det naturligt at foreslå, at udgifterne ved boligsikringsordningen afholdes af staten med $\frac{2}{3}$ og af kommunerne med $\frac{1}{3}$.

Den radikale omlægning, som boligsikringen vil indebære i forhold til den gældende subsidieordning, betyder — som jeg nævnte i starten — at de tilskud, der ydes, i højere grad koncentrerer om tilfælde, hvor huslejen er høj i forhold til indkomsten. Omlægningen kan derfor ikke undgå at få til følge, at der vil opstå tilfælde, hvor personer, der i dag får tilskud, ikke vil kunne opnå boligsikring. Det er en nødvendig konsekvens af, at ordningen netop tager sigte på at omlægge tilskuddene, således at boligsikringsydelsen afpasses efter forholdet mellem boligtagerens husleje og hans indkomst. Hvor boligtagere, der i dag modtager tilskud, ikke vil kunne opnå boligsikring, vil årsagen hertil være, enten at lejen er forholdsvis lav, eller at indtægten er relativt høj. Med de økonomiske muligheder, som stat og kommune har for at finansiere boligsikringsordningen, må det være rimeligt, at ydelse af boligsikring forbeholdes de tilfælde, hvor beboerne skønnes virkelig at have behov for, at det offentlige træder til.

Idet jeg i øvrigt om ordningens enkeltheder henviser til forslaget tekst og de til forslaget knyttede, ret udførlige bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om æn-*

dring i lov om boligbyggeri. (Om det almennyttige byggeri og dettes landsbyggefond).

Forslagets hovedpunkter er bestemmelserne vedrørende gennemførelse af normaliseringsforhøjelserne i det almennyttige byggeri og oprettelse af en landsbyggefond.

Medens forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene regulerer leje-fastsættelsen i de kommende 8 år for de private udlejningsejendomme, tager dette forslag sigte på de aftalte normaliseringsforhøjelser i det almennyttige byggeri. Reglerne i forslaget herom går nærmere ud på, at den enkelte afdeling i det almennyttige byggeri pålægges bidrag til en landsbyggefond for det almennyttige byggeri svarende til 70 pct. af forskellen mellem den gældende leje og den rimelige, reelle lejeværdi af den enkelte afdeling. De resterende 30 pct. forudsættes anvendt til dækning af stigninger i den enkelte afdelings driftsudgifter. Den rimelige, reelle lejeværdi konstateres i kommuner, hvor huslejestoppet gælder, ved den vurdering, der foretages i henhold til loven om lejevurdering. Hvor huslejestoppet ikke gælder og der derfor ikke sker vurdering efter lejevurderingsloven, skal der som grundlag for bidragets beregning fastsættes en lejeværdi på grundlag af lejeniveauet i kommunen.

De pligtmæssige bidrag vil ligesom normaliseringsforhøjelserne i private udlejningsejendomme medføre forhøjelse af leje og boligafgifter i det almennyttige byggeri. Af hensyn til beboerne foreslås bidragene begrænset på lignende måde som de årlige lejeforhøjelser i det private byggeri. Bidragene kan derfor pålægges med $\frac{1}{8}$ i det første år, stigende med yderligere $\frac{1}{8}$ i hvert af de følgende år, indtil det fulde bidrag er nået. I beboelseslejligheder kan bidragene dog højst udgøre 420 kr. pr. år.

Bidragene skal indbetales til en landsbyggefond. Denne landsbyggefonds organisatoriske udbygning svarer i store træk til opbygningen af det grundejerinstitut, som skal modtage de bundne lejeforhøjelser i de private ejendomme. Landsbyggefonden får dog efter forslaget ud over de pligtmæssige indbetalinger mulighed for at modtage andre indbetalinger fra selskaberne for yderligere at støtte det almennyttige byggeris selvfinansiering. Der er en nøje sammenhæng mellem den rentesikringsordning, som